

תת"ע 10919/03/18 - המאשימה: מדינת ישראל נגד חנניב מיכאל

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תתע"א 10919-03-18 מדינת ישראל נ' חנניב מיכאל
לפני כבוד השופטת ענת יהב

בעניין: המאשימה: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד הירשמן

נגד
הנאשם: חנניב מיכאל

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של נהיגה בשכרות מכוח סירוב ליתן דגימת נשיפה לפי דרישת שוטר, זאת ביום 16.3.18 בשעה 01:44 בתל אביב בשד' רוקח.

רקע:

ביום 16.5.18 נשפט הנאשם בהעדרו ורק לאחר שהוגשה בקשה מאת עורך דינו (שאז היה מיוצג), נקבעה הבקשה לדיון, שם טען לנסיבות רפואיות וכן לטיעונים טובים לאותה התנהגות בהקשר לאירוע בגינו הוגש כתב האישום ולאחר תשלום הוצאות - בוטל פסק דין על מנת שיינתן לו יומו בבית המשפט.

ביום 25.7.18 הוגשה בקשה על ידי עורך דינו של הנאשם וזאת על מנת לפטור אותו מהמשך ייצוגו של הנאשם, שכן זה ביטל את יפוי הכוח שלו בתיק וביקשו לחדול מהמשך הייצוג. מרגע זה החל הנאשם בהגשת בקשות שונות, כאשר פעם אחר פעם ניתנה החלטה על ידי בית המשפט, כי על הנאשם להתייצב לדיון כפי שנקבע, שם יעלה את טענותיו.

במועד דיון ההקראה ביום 26.11.18 פנה בית המשפט לנאשם ושאלו לרצונו להיות מיוצג על ידי סגור ציבורי ותשובת הנאשם הייתה **"לא, ממש לא"**. (עמ' 9 ש' 4-1). כשהתבקש לתת תגובה לכתב האישום ענה: **"אני אומר כי אני לא עונה, אני שומר על זכות השתיקה, אני מסרב להעיד"**. (עמ' 9 ש' 6-12).

לפיכך, התיק נקבע לשמיעת ראיות התביעה, כשבין לבין המשיך הנאשם ורשם בקשות נוספות שונות וטען טענות כאשר

התבקש להעלות את כל אלו במסגרת דיון ההוכחות. באחת הבקשות אף הודיע הנאשם כי הוא הקליט ותמלל את הדיון (דבר שנאסר עליו באופן ברור ובמפגיע).

בפרשת התביעה העידו 5 עדים:

עדת תביעה 1 - רס"ר שירלי קפלן:

הגישה מסמכים במהלך עדותה, דוח פעולה אכיפת איסור נהיגה בשכרות - **1/ת**, מזכר מיום 16.3.18 - **2/ת**

עדת תביעה 2 - רס"ל אור באבא:

על ידה הוגשו מסמכים שנערכו - דוח הזמנה לדיון - **3/ת**, דוח פעולה - **4/ת**, המשך דוח פעולה - **5/ת**, דוח עיכוב - **6/ת**

עדת תביעה 3 - רס"מ הילה אסיף:

מפעילת ינשוף - הגישה מסמכים שערכה

מזכר מיום 29.3.18 - **7/ת**, מזכר מיום 29.3.18 - **8/ת** (3 עמ')

טופס בדיקת נשיפה וכיול תחילת משמרת - **9/ת**

טופס בדיקת נשיפה וכיול סיום משמרת - **10/ת**

פלטי נשיפה של הנאשם - **11/ת**

דין וחשבון בדיקת שכרות, שעה 02:35 פלט מס' 608 - **12/ת**

דין וחשבון בדיקת שכרות, שעה 02:43 פלט מס' 609 - **13/ת**

עד 4 - רס"ב ערן דקל:

עובד במעבדת מכשור ואכיפה של אגף התנועה והגיש את המסמכים כדלקמן:

תע"צ ביקורת תקופתית - **14/ת**, טופס ביקורת תקופתית - **15/ת**

כרטיס מכשיר - **16/ת**, תעודות בלון - **17/ת**, תע"צ כיול - **18/ת**

בנוסף הוגשה תעודת בלון - **19/ת**, ותצהיר קונסולרי - **20/ת**

עד 5 - עוזיאל הלוי מתנדב באגף תנועה בתל אביב אשר ערך מזכר והגישו - ת/21.

מיד לאחר שהודיעה המאשימה כי סיימה להביא את עדיה ולאחר שבית משפט הבהיר לנאשם כי כעת יש לעבור לפרשת ההגנה ובמסגרת כך עליו למסור את גרסתו, ענה הנאשם: "אני אומר שאני לא רוצה להעיד ולאחר מחשבה נוספת אני אומר שאני לא רוצה להעיד בכלל ושוב לשאלת בית המשפט אני אומר שאני בטוח שאני לא רוצה להעיד וזאת למרות שבית משפט מסביר לי כי יש משמעות לשתיקתי במסגרת פרשת ההגנה ובית משפט יכול במקום שניתן לקבוע כי מדובר בראיה של חיזוק או סיוע. אני אומר שמלכתחילה כפרתי וזה קו ההגנה שלי ואני לא רוצה לשנות מאום". וכן המשיך ואמר: "כשבית משפט מסביר לי שאני יכול להעיד ובתוכן העדות לכלול את הכפירה אני אומר, שהמונח לכפור לפי אבן שושן היא שאני בוחר להיות נאמן לקו ההגנה שבחרתי בו מלכתחילה". (עמ' 27 שורות 24-31).

לפיכך, אין לבית המשפט, אלא מה שענינו רואות ואפסוק על פי ראיות התביעה בלבד.

דין והכרעה:

ראיות התביעה:

על פי ראיות התביעה הנאשם נראה נוהג ביום 16.3.18 בשעה 01:44, בעיר תל אביב בכביש רוקח למערב כ 100 מטר אחרי אבן גבירול כשנעצר על ידי עדת התביעה **שירלי קפלן**, אשר עמדה ב'מחסום שכרות' עם שוטרת נוספת, העדה ציינה **בת/2** את מספר הרכב את צבעו, את כיוון נסיעתו וכן את העובדה שהרכב היה בנתיב השני מימין.

עוד ציינה העדה קפלן שהורתה לנהג לעצור, הייתה לבושה באפודה זוהרת וכי תנאי הראות היו טובים. על פי אותו מזכר, הנאשם נהג ברכב והיה לבדו ובשיחה עימו הריחה ריח של אלכוהול ולפיכך דרשה ממנו לבצע בדיקת נשיפון, כשבדיקת הנשיפון הראתה אינדיקציה של שכרות (360 מק"ג). באותו מעמד הודיעה לנאשם, כי הוא מעוכב וכי אסור לו מאותו הרגע לאכול, לשתות, לעשן, להקיא או להכניס דבר לפיו או לאפו.

הנהג - הנאשם זוהה על ידי העדה קפלן באמצעות רישיון נהיגה עם תמונה ואלו היו פרטי הנאשם אשר נותן את הדין בפניו והוא לא טען דבר לעניין זיהויו.

עדה זו אף מילאה את הפרטים בדוח פעולה באכיפת איסור נהיגה בשכרות - **ת/1** שם על פי שיחה ראשונית ולאחר שהודע לו על עיכובו בשעה 01:46 ולאחר שנמצאה אינדיקציה לשכרות על פי בדיקת הנשיפון, ציין הנאשם, ששתה אלכוהול לפני 3 ימים. כמו כן נרשם כי למעט ריח אלכוהול מהפה הרי שהופעתו הייתה מסודרת והגיב לעניין.

עוד מצוין באותו **ת/1** כי בשעה 01:55 הועבר החשוד להמשך טיפול לשוטרת אור באבא וכי עד לאותו הרגע הנאשם לא אכל, לא שתה, לא עישן, לא הקיא, לא גיהק, ולא הכניס דבר מה לפיו או לאפו.

עדת התביעה **אור באבא** אשר אף היא נמצאה במחסום באותו המקום, רשמה דוח פעולה **ת/4** משם עולה, כי היא נקראה על ידי השוטרת שירלי קפלן בשעה 01:55 על מנת להמשיך טיפול בנהג ולפיכך, הנאשם הועבר לאחריותה כאשר אף היא הודיעה לו שהוא מעוכב בגין חשד לשכרות וביקשה ממנו להתלוות אליה.

השוטרת באבא ביצעה לנאשם בסמוך למקום מעצרו בדיקת מאפיינים, כאשר לצידה עמדה כל העת השוטרת קפלן והסבירה לו על אותן הבדיקות ואף הדגימה בפניו כיצד הוא נדרש לבצע אותן.

על פי **ת/5** - בדיקת המאפיינים, עולה שהנאשם עמד בהצלחה במבחן העמידה - עמד באופן יציב, ובמבחן הבאת האצבע לאף - צלח, אולם במבחן ההליכה על הקו **חרג מהקו והתנדנד במהלך מס' פסיעות** בשני מקומות, בנוסף, ניתן לראות כי בין מבחן העמידה להליכה על הקו ביקש הנאשם להתפנות, אז הועבר לשוטר הלוי ורק לאחר מכן חזר וביצע את המבחן השלישי.

עוד הסבירה לו השוטרת באבא, את **סעיף 8 לחוק** ואת משמעות הסירוב לבדיקה והעובדה שאם יסרב לביצוע בדיקת הינשוף אם בהתנהגות ואם באופן ברור יוכל להיחשב "**כמי שנהג בשכרות ברמה הגבוהה ביותר והוא צפוי לעונשים של פסילת רישיון נהיגה של שנתיים, מאסר על תנאי, קנס כספי ועונשים נוספים אשר נקבעו בחוק**". (**ת/4**).

עוד מאותו **ת/5** ניתן לראות, כי הדרישה להיבדק כפי שמופיעה בסעיף 8 הובהרה לו באופן חד משמעי והנאשם הסכים לביצוע הבדיקה וזאת לאחר שהוסברו לו מטרת נטילת הדגימה ומשמעות הסירוב להיבדק והוא חתם **כי הוא מסכים לבדיקות**.

לאחר שהשוטרת באבא וידאה שחלפו 15 דקות מאז עצירתו ובמהלך כל זאת הנאשם לא ביצע פעולת איסור כפי שהובהרה לו, ניגשה עמו למפעילת הינשוף הילה אסרף לניידת, כפי שמצוין בדוח והעבירה אותו לידיה בשעה 02:34.

עוד ציינה השוטרת באבא, כי במהלך כל בדיקת הנשיפות במכשיר הינשוף נכחה בצמוד למפעילת הינשוף והייתה בקשר עין עם הנהג מהרגע שהנהג הועבר לטיפול ולעד לסיום בדיקתו במכשיר הינשוף, כאשר גם במהלך כל הזמן הזה המשיכה וידאה שלא הכניס דבר לפיו ולאפו למעט 4 דקות, שבין השעות 02:05-02:09, אז הועבר הנאשם להשגחתו של המתנדב עוזיאל הלוי (עד תביעה 5) אשר אף הוא וידא כי לא אירע דבר בדקות אלו.

עד התביעה **הלוי** הגיש מזכר אשר מתעד את אותן דקות ספורות שבהן ביקש הנאשם להתפנות לענייניו ולפיכך בין השעה 02:05 נלקח על ידי המתנדב למלא אחר בקשתו, נלקח למקום צדדי בפארק כאשר במהלך כך שמר המתנדב על קשר עין רצוף וזאת עד השעה 02:09 אז החזיר המתנדב את הנאשם לידי השוטרת אור באבא (**ת/21**).

בת/5 ולאחר שלא הופקה כל תוצאת נשיפה בינשוף נחקר- החשוד אז - הנאשם בענייניו, על ידי העדה באבא שם ציין וחזר על דבריו ששתה יין כ 3-4 כוסות לפני 3 ימים ונטל תרופות בבוקר היום הזה. כשנשאל אם יש לו דבר להוסיף וזאת

לאחר שהודע לו כי הוא מוחזק כמסרב להיבדק ועל כן נהג בשכרות, אמר **"אין לי מה להוסיף"**, ובדוח העיכוב **6/ת** אמר **"משתף פעולה"**. על פי אותו **6/ת** המעוכב - הנאשם שוחרר מן המקום בשעה 03:50.

העדה מציינת, כי במהלך בדיקת הינשוף לא הופקה תוצאה מכיוון שהנאשם לא נשף כנדרש.

עוד ציינה שמפעילת הינשוף הודיעה לו, כי מאחר והוא הכשיל את הבדיקה הרי שהוא שיכור על פי החוק. בשלב הזה שבה השוטרת באבא ונטלה את הנאשם והעבירה אותו לשימוע בפני קצין שנכח במקום.

עדת תביעה **הילה אסרף**, מפעילת הינשוף, ביצעה בדיקת נשיפה ובקרת כיול יומית למכשיר הינשוף ARJC-0021 ביום 15.3.18, כאשר המכשיר נמצא תקין הן לעניין בדיקת הנשיפה העצמית שהתוצאה הסופית היא שאין אלכוהול והן לעניין בקרת הכיוול אשר יצאה תקינה.

על פי פלטי הנשיפה של הנאשם שביצע, מדובר ב- 2 בדיקות, **האחת** בוצעה בשעה 02:35 ועד השעה 02:40 - פלט מספר 608, **והשנייה** בשעה 02:43 עד 02:47 - פלט מספר 609 כאשר בכל בדיקה בוצעו 2 מחזורי נשיפה ובכל מחזור 3 ניסיונות דהיינו 12 נשיפות בסך הכל ובכולן תוצאה אחת ברורה שהינה **"נפח נשיפה לא מספיק"**. (**11/ת**).

עבור כל אחת מן הבדיקות - מהפלטים נרשם "דין וחשבון על בדיקת שכרות" על ידי מפעילת הינשוף וזאת על פי החוק, כאשר לעניין פלט הבדיקה הראשונה שמספרה 608 בסעיף 9 נרשם בטעות מספר הינשוף ולא מספר הבדיקה ואולם על פניו כל הפרטים האחרים מדויקים הן לעניין השעות, הן לעניין פרטי הנאשם ומשכך נוכח מזכר ההבהרה אותו רשמה המפעילה (**7/ת**) מיום 29.3.18 ברור הוא כי מדובר בפלט הבדיקה הראשון.

עד תביעה **ערן דקל** עובד מכשור ובקרה במעבדה, העיד בפניי, כי הוא ביצע בתאריך 13.12.17 ביקורת תקופתית לינשוף ARJC-0021 והמכשיר נמצא תקין. העד הגיש לצורך כך תעודת עובד ציבור (**14/ת**), כן הגיש את כל הבדיקות שבוצעו למכשיר הינשוף ופרטיהן ב **15/ת**, כאשר בכל הפרמטרים התוצאה הייתה תקינה ואף צורפו פלטי נשיפה אשר התוצאה היא **תקינה**.

בנוסף, הוגש על ידו, טופס מכשיר הכרטיס של אותו מכשיר הינשוף, ממנו ניתן לראות כי בתאריך 13.12.17 בוצע טיפול במכשיר הינשוף הרלוונטי לאחר אותו טיפול וביצוע ביקורת תקופתית וכן ביצוע כיוול נמצא שהמכשיר תקין להפעלתו לעניין זה אף הוגש תעודת עובד ציבור (**18/ת**). בצד אותה אינדיקציה חתום העד ערן דקל.

עיינתי באותו מסמך ומצאתי כי, כחודשיים קודם לכן לאחר טיפול, המכשיר נמצא תקין בביקורת התקופתית והכיוול וכ- 5 חודשים לאחר מכן אותו מכשיר עבר ביקורת וכיוול תקופתיים ונמצא תקין. נוכח הפסיקה והנוהל, כי ביקורת תקופתית תעשה למכשיר אחת לחצי שנה, הרי שמכשיר זה עמד בנהלים ובפסיקה על פי הזמן שחלף מביקורת אחת למשנה.

בנוסף הוגשו תעודת הבלון משם עולה כי ערך הגז המצוין בצדו של **"353.51"** זהה לרשום בפלטים של מכשיר הינשוף

הרלוונטי, ממנו נלקח ונרשם ערך הגז המצוי בבלון (כאשר מכשיר הינשוף מציין אך ורק מספרים עגולים ולכן שם רשום ערך גז 353).

עוד צורף תע"צ קונסולרי לעניין אותה תעודת בלון שכן מדובר בערך אשר נמדד על ידי חברה היושבת מחוץ לגבולות הארץ (ת/19 ו ת/20), ראה הילכת שרביט.

לעניין **פרשת ההגנה** הנאשם לא נתן כל גרסה שהיא ועמד במריו החל למן ישיבת ההקראה, עבור לעניין הסירוב לקבל עזרה משפטית בסיוע המדינה, אבל בעיקר כשלא הסכים ליתן כל גרסה שהיא לחוסר היכולת שלו לנשוף במהלך 12 נשיפות. אולם פטור בלא כלום לא ניתן ואתיחס לדברים שאמר הן במסמכים שהוגשו על ידי המאשימה והן במהלך הדיון וכעולה מחקירותיו הנגדיות את העדים, על מנת לברר האם יש בהן ממש.

על פניו וגם בתגובתו בחקירתו כחשוד ביום האירוע, הנאשם ביצע את הפעולות שהתבקשו ממנו, ולא סירב באופן מפורש ולפיכך לעניין זה אצטרך לתת את הדעת האם אותה התנהגות של הנאשם כאשר במהלך 12 נשיפות לא הצליח ליתן ולו פעם אחת נפח נשיפה מספיק, יש בכך כדי להצביע על סירוב בהתנהגות, דהיינו במשתמע.

הנאשם שאל 2 עדות (שירלי קפלן והילה אסרף), לעניין משפט שנרשם על ידן בדו"ח "**לא הכניס לפיו"** כאשר לטעמו, יש הבדל משמעותי בין העדות שלהם בפניי לבין הרשום בדוחות שכן בפניי העידו העדות כי הנאשם לא הכניס "**לפה שלו**".

כבר כאן אומר, כי עם כל הכבוד לדקדוקים אלו, הרי שהעדות אשר רשמו את אותן משפטים הופיעו בפני כעדות ואמרו את שאמרו מתוך אותם מסמכים ומבחינתן אין כל הבדל בין 2 האמירות והנאשם לא הבהיר במה הדברים אמורים לטעמו ומה ההבדלים שכן לא נתן את גרסתו ולא סיכם את סיכומי לפיכך, אין לי אלא לקבל את אשר נאמר, מה גם שלטעמי מדובר באותו המשפט ממש.

הנאשם שאל מספר שאלות עדים אשר לא עמדתי על טיבן ולא הבנתי את פשרן והנאשם לא הבהיר ולכן לא אוכל להתייחס לאותן שאלות כגון: האם עדה מסוימת חוותה הטרדה מינית במהלך אותו אירוע (עמ' 14 שורה 14), או שאלה לעד המעבדה, לעניין רוחב הצמיג כאשר רצה לבסס מהי הבקיאיות של העד (עמ' 24 שורה 21) ועוד כהנה שאלות כאשר בית משפט כל העת שב והציע לנאשם ייצוג משפטי על חשבון המדינה, דבר אשר נשלל פעם אחר פעם ובתקיפות על ידי הנאשם.

כשהנאשם היה מיוצג, וכעולה מבקשות הסנגור קודם שבוטל פסק הדין שניתן בהעדרו, הרי שצוינו שקיימים טעמים רפואיים שייתכן שעמדו בבסיס חוסר היכולת לנשוף, ואולם טענה זו לא שבה ועלתה במהלך דיון ההוכחות והנאשם לא שאל ולו שאלה אחת לעניין זה ולא הגיש כל מסמך לביסוס אותה טענה בעלמא שעלתה בדיונים מוקדמים ולכן איני יכולה ליתן משקל כלשהו לטענה זו.

המסרב להיבדק, דינו כשיכור:

הטלת חובה על נהג להיבדק גם ללא חשד סביר, כעולה מסעיף 64א'(1) לפקודת התעבורה "שומר רשאי לדרוש מתן דגימה לפי סעיף זה אף בהיעדר חשד כי נעברה עבירה לפי פקודה זו"

בחוק קיימת חזקה אובייקטיבית, כי המסרב להיבדק, דינו כשיכור, ובלשון החוק בסעיף 64ד':

"סירב נוהג ברכב, או ממונה על הרכב כאמור הפסקה (1) להגדרה "ממונה על הרכב" שבסעיף 64ב', לתת דגימה לפי דרישת שומר כאמור באותו סעיף, יראו אותו כמי שעבר עבירה לפי סעיף 62(3)..."

מכאן, שאמנם הנהג יכול ורשאי לסרב, אולם אז נחשב מידית לשיכור ואין צורך בכל הוכחה שהיא, כשהרעיון של אותה החזקה בדין היא תוצאותיה הקשות של הנהיגה בשכרות (ראה לעניין תוצאותיה ההרסניות בע"פ 5002/94 ירמיהו בן איסק נ' מדינת ישראל על ידי כב' הש' י. קדמי).

אמנם מדובר בחזקה אולם מדובר בכזו שהנאשם יכול לסתור אותה בעניין זה יש להפנות לבש"פ 4438/14 יצחק נאג'י נ' מדינת ישראל "חזקת שכרות, לפי הנהג המסרב לתת דגימת נשיפה לפי דרישת שומר, יראו אותו כמי שעבר את העבירה... ואולם, הנאשם יכול לסתור חזקה זו".

בענייננו הנאשם ביצע את אשר נדרש אולם כפי שצינתי יש לבחון האם בהתנהגותו לא הכשיל את הבדיקות פעם אחר פעם.

בעניין זה אפנה לרע"פ 5317/12 איתי כץ נ' מדינת ישראל, בימ"ש קמא קבע "הנאשם הכשיל את הבדיקה, בכך שנפח הנשיפה שנתן לא היה מספק. לא הוצגה לבית המשפט שום ראיה המאפשרת לקבוע כי אין לנאשם יכולת לבצע את הבדיקה... יתרה מזו, בחוק קיימת ראייה נוספת המחזקת את הראיות... במאפייני החשד לשכרות נמצא ריח חזק של אלכוהול מפיו של הנאשם. הנאשם כשל באינדיקציה לשכרות. קרי בדיקת הנשיפון".

בית המשפט המחוזי באותה פרשה מפיו כב' השופט רענן בן יוסף, בעפ"ת 3839-05-12 לא מצא להתערב וקבע: "צדק בית המשפט קמא שקבע שמי שמסרב לשתף פעולה יש לראות התנהגותו בחומרה לצורך ענישתו".

בית המשפט העליון לא התערב בפסק הדין וקבע: "בנוסף להתנהגותו הסרבנית של המבקש, הוא נכשל בבדיקת מאפיינים. המדובר בקביעת ממצאים עובדתיים".

כך ברע"פ 5316-12 נטלי קוזי נ' מדינת ישראל, פ"ל 2774-11-10 מדינת ישראל נ' עמי מסק והפסיקה שם.

כך בש"פ 6821/07 כרך נ' מדינת ישראל, הש' ארבל "העובדה כי העורר נשף כמות שאינה מספקת למכשיר הינשוף, שבעטייה לא סיפק המכשיר תוצאות, נתפסת לכאורה כסירובו של העורר להיבדק".

בעניין זה אומר כי ניתן להרשיע נאשם אף ללא ממצאים פורנזיים אלא על סמך מבחני מאפיינים ואינדיקציה נוספת כגון בדיקת נשיפון וריח אלכוהול (רע"פ 5443/12 קלינגר בן דיין נ' מדינת ישראל).

לפיכך מכל אלו ומאחר שבית המשפט נותר עם כמות נשיפות שאיננה מבוטלת כאשר פעם אחר פעם ולא יוצא מן הכלל המכשיר הפיק תוצאה שבה נרשם נפח נשיפה שאיננו מספיק, הרי שאין אלא לחזור אל אותה חזקה שהיא החזקה של סירובו של הנאשם לבצע את בדיקת הינשוף בהתנהגות ומכאן ללמוד על שכרותו של הנאשם.

לעניין כמובן יש להוסיף את אותן אינדיקציות נוספות שהינן ריח אלכוהול מפיו, כישלון במבחן ההליכה שבה התנדנד הנאשם מספר פעמים בשתי נקודות של הליכה, כן יש להוסיף את האינדיקציה של הנשיפון הבדיקה שבה כשל הנאשם.

כמובן ששתיקת הנאשם אף מחזקת ומוסיפה לראיות של התביעה וכפי שהבהרתי ואזהרתי את הנאשם בית משפט רשאי לעשות כך כאשר הנאשם איננו נותן סיבה טובה לאותה שתיקה, כפי שהיה במקרה זה.

עוד אומר כי תקינות המכשיר לא נסתרה וכפי שסקרתי את ראיות התביעה ההפך הוא הנכון.

לסיכום אומר, כי הראיות שהוגשו לי על ידי המאשימה הינן ראיות טובות מאוד, והן הולכות עקב בצד אגודל, החל לעצירתו של רכב הנאשם ועד לאחר שחרורו, כאשר השעות חופפות בין העדים, קיימים מזכרים של כל מי אשר היה באירוע, נרשם באופן ברור לעניין כל האיסורים, נשמר קשר עין ישיר עימו כל העת גם כאשר ביקש להתפנות לענייניו, כך שלא מצאתי שהנאשם הצליח לפעור פער של זמנים, או של קשר עין, מרגע עצירתו ועד לבדיקתו במכשיר הינשוף.

לעניין תקינות המכשיר, הרי שהמכשיר נבדק וכוויל בתחילת וסוף משמרת ונמצא תקין, כך הבדיקות והכיול החצי שנתיים שלו שבוצעו במעבדה נמצאו תקינים (הכול על פי תקנה 169' לתקנות התעבורה).

לעניין הבדיקה עצמה, לא מצאתי כי יש סבירות שבמהלך בדיקות כה רבות לא יצליח הנאשם לבצען וברור ולא נותר ספק בליבי כי הנאשם הכשיל את הבדיקות, פעם אחר פעם, כשלא נתן נפח נשימה מספיק מסיבותיו הוא, שעד לסוף ניהול ההוכחות לא עמדתי על טיבן.

בעניין זה שתיקת הנאשם כאשר לא הציג בפני בית משפט גרסה, חלופה, או נימוק לחוסר יכולת זו אזי אין בית המשפט יכול לבחון את אותה גרסה ובסופו של יום נותרתי עם גרסת התביעה שאין לה כל גרסה מקבילה, מכרסמת או מערערת שאותה אוכל לשקול ולתת לה את הדעת.

לפיכך מצאתי שהמאשימה הרימה את נטל השכנוע בהבאת כלל הראיות, לעניין החזקה בדין שכן באותו סירוב של הנאשם להיבדק ובתוספת העובדה, כי מן הנאשם עלה ריח של אלכוהול וכי הוא נכשל במבחן מאפיינים אחד הרי שהחזקה שבדין מתקיימת ואני מוצאת, כי הנאשם נהג בהיותו שיכור.

ניתנה היום, ח' תשרי תש"פ, 07 אוקטובר 2019, במעמד המאשימה והנאשם.